

Szétszórt csontok

*Az ablaka pont a sínekre néz,
a lakás pedig egy sötét szoba,
mégis örül a nő, hogy kivehette,
és hogy lett újra saját otthona.*

*A balkonrácson tarka művirágok,
és a Primarkból ledes lampion,
hogy a környéken ez legyen a legszebb:
az ukrán nőé a másodikon.*

*Reggel kiül a cserepek mögé, és
a szótárfüzetébe írogat,
lefényképezi a telefonnal
a vastraverzen a galambokat.*

*Megtanulja a zöldségek nevét, és
amikor este zár a Sainsbury's,
a puha gyümölcsöket neki adják.
Az egész dobozt hazaviheti.*

*A kabát még a régi. Ide nem kell
ilyen vastag, de ez vele maradt.
Vékonyka kontyba tekeri egy csattal
feje búbján a fénytelen haját.*

*Otthon már sose lesz, de
haza meg nem mehet.
Áll az erkélyen, és a
vonatnak integet.*

*

*A foxterriert úgy hívják, hogy Oscar,
a gazda neve az, hogy Damien.
Reggel Oscar sétálni húzza őt, és
az öreg megy pórázon. Van ilyen.*

Oscar a zebrán már nem bír magával,
a gazdája meg hangosan dohog.
A parkban végre leguggol a foxi,
nahát, Oscar, ez egyetlen dolog.

Amíg Damien a zacskót keresgéli,
a kutyája a tó felé rohan,
és mire az öreg rendet rak a járdán,
már fut is hozzá vissza boldogan.

A szájában egy vérző kacsza hápog,
az öregúr meg ordít, mit csinálsz,
teszed le rögtön, most rögtön teszed le!
A foxi csak fülel, büszke vadász.

A döglött kacsát egy bokorba rejtik,
aztán Damien lopva körbenéz.
Hülye kutya, hát hogy jutott eszedbe?
Nyomás előre, az agyamra mész!

Elsétálnak a pavilon felé, és
Damien vesz egy reggeli lapot,
Oscar meg bűnbánó pofával
megszagol minden lepisilt padot.

Dél körül látom őket újra,
a kutya a tó korlátján liheg,
kezét Damien a szőrébe fúrja.
Álldogálnak és nézik a vizet.

*

Szimatolnak a rókák éjszakánként.
Ahol a konténerben hús rohad,
feltépik foggal a zacskókat, és
a járdán szétszórják a csontokat.

Múltkor hajnalban elhúztam a függönyt,
egy kölyök nézett pont szembe velem.
Fejét lesunyva keresgélt tovább:
idegen vagyok és veszélytelen.

Vajasdoboz, rothadó krumplihéj
maradt utána reggel a kövön.
Itt élünk mind a ketten, aztán
eltűnik majd, vagy én elköltözöm.

*Reggel zörögve viszik a kukákat,
alacsony fényben makacs köd szitál.
Az ukrán asszony felgyújtja a villanyt,
a művirágos erkélyre kiáll.*

*Varjak csipkednek kint a parkban
egy döglött kacsát a nedves fűvön.
Távolról nézem őket, összesöprök.
Ha meg kelletik adni – dünnnyögöm.*